

νοντες ἐξ ἀναλογίας εὐρίσκομεν πιθανόν ὅτι ἄνθρωπος εὐρωστος ἐνεργῶν μάλιστα μαγνητικῶς δύναται νὰ μεταδώσῃ καὶ τὴν υγίαν εἰς ἄλλους ὡς ἐκ τοῦ περισσούματος. Ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις ἀναγνωρίζει περισσότερο τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Ὅθεν γέρων ἤδη καὶ κατεσκληκῶς ὁ Δαβὶδ (ἂν δὲν λανθάνωμαι) κατεκλίθη ἐν μέσῳ βρωμαλείων καὶ νέων γυναικῶν . . .

Ἄλλὰ καθὼς τὰ ἔλογα ζῶα φέρονται αὐτομάτως εἰς τὸ ἱατρικόν, τὸ ὁποῖον τὰ ὤρελεϊ πάσχοντα, ἡ φύσις ὀδηγεῖ ὅπως οὖν καὶ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τοῦτο. Τί πράττομεν τῶντι ὅταν πονῶμεν; φέρωμεν μηχανικῶς τὴν χεῖρα εἰς τὸν ὀδυνώμενον τόπον (1) καὶ τρίβωμεν τὸ μέρος, ὡς ἂν προσηθαιόμεθα ὅτι θέλομεν μετριάσει τὸ κακόν, ἢ καὶ παντελῶς ἀπαλλαγῆ. Οὕτω καὶ τὸ παιδίον, ὅταν πονῇ, τρίχει πρὸς τὴν μητέρα, αὐτὴ δὲ λαβοῦσα αὐτὸ εἰς τὰ γόνατα, ἢ τὰς ἀγκάλας, τρίβει ὀμαλῶς τὸν ὀδυνώμενον τόπον, ἔπειτα δὲ ὕπνος ἡδὺς ἐπερχόμενος ἀρᾶνίζει παντελῶς τὸν ὑποκειμένον πόνον. Ὁ Michel Medica λέγει ὅτι ἐγνωρίσει νέον τινὰ ἐκ τῆς Σαλαμάγκας μεταδιδόντα τὴν υγίαν διὰ τῶν ψηλαφημάτων ἀλλὰ καὶ ὁ Kircher καὶ ὁ Deleuze καὶ ἄλλοι ἀναφέρουσι τοιαῦτα θαυματουργήματα.

Διὰ τῆς μαγικῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἱατροῦσιν οἱ Παρσῆς καὶ Βραχμᾶνες τῆς Ἰνδίας καὶ οἱ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου αὐτὴν μεταχειρίζονται καὶ οἱ Κινεζοὶ διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν. Ὅθεν καὶ ὁ περιφημὸς ἱατρός τῆς Ῥώμης συμβούλευε κατ' ἐξοχὴν τὰς ἐντρίψει εἰς τὰς χρονικάς νόσους μέχρις ὕπνου· ἀλλὰ τὴν τιμὴν αὐτὴν ἐλαβεν ἐνίστη καὶ ὁ ποῦς· διότι λέγεται ὅτι εἰς τὰ χωρία τῆς Γαλλικῆς ἐπαρχίας Dauphiné ὑπάρχει οἰκογένειά τις, ἥτις ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν κατὰ διαδοχὴν ἱατροῦει διὰ τοῦ ποδός, ἐπιτιθεμένου δηλ. τοῦ πρώτου δακτύλου εἰς τὴν σειρὰν τῶν πρωτίτων νεύρων. Ὁ δάκτυλος αὐτὸς τοῦ ποδός τοῦ Πύβρου βασιλέως τῆς Ἡπειροῦ ἰερατολογεῖτο ὡς ἔχων ὁμοίως μεγάλῃν τοιαύτην δύναμιν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θεραπεύουσι καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Γερμανίας ὡς μαρτυρεῖ ὁ Kiesen. (Dublin University's magazine).

Πρὸ πολλοῦ ἔρρεθη ὅτι ἡ πνοὴ ἔχει ἱαματικὴν τινὰ δύναμιν. Ὁ Borelli ἀναφέρει ἱατροῦς τινὰς τῆς Ἰνδίας θεραπεύοντας διὰ τῆς πνοῆς. Ὁ Πιλίνιος συμβουλεύει νὰ φυτῶμεν εἰς τὸ μέτωπον. Ὁ Delrio βεβαίως ὅτι οἱ Eusalmadores τῆς Ἰσπανίας ἐθεράπευον πολλὰς νόσους διὰ τῆς πνοῆς. Αἱ τροφαὶ φυτῶσιν ὡσαύτως τὸ πάσχον τῶν παιδίων μέρος διὰ νὰ τὸ ἱατροῦσῃσι. Σπανίως ἐθιμόν τι τοιοῦτον διατηρεῖται διὰ πολλῶν αἰώνων, ἂν ἡ πείρα δὲν ἐμαρτύρησε τὴν ὠφέλειαν. Τούτων ὑποταθέντων, οὐδαμῶς φαίνεται παράδοξον ὅτι ἡ πνοὴ τινὰ ὄριον καὶ αὐτὸ τὸ βλέμμα ἐνεργεῖ ὡς δηλητήριον.

Πιθανολογεῖται δὲ ἡ περὶ τῶν τοιούτων ἰδέα καὶ ἐκ τούτου, ὅτι διαφόρων τόπων λαοὶ κωνωνοῦντες μάλιστα πρὸς ἀλλήλους δοξάζουσι τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν πραγμάτων.

(1) Ὁπου τις ἀλεγεῖ κειθὶ καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων θαυμάτων, τὰ ὅποια ἐν ἐξηγοῦνται ἀλλεοτρόπως, εὐρίσκομεν μέχρι τοῦδε καὶ εἰς τοὺς τοίχους τῶν τάρων τῆς Αἰγύπτου ζωγραφεύμενας χειροθεσίας καὶ ψηλαφήσεις ἀπολύτως ἀναλόγου πρὸς τὰ τῶν νεωτέρων μαγνητισῶν κινήματα. Καὶ οἱ σημερινοὶ δὲ μάγοι τοῦ Καίρου κατὰγονται ἐκ τῆς τεραστίας ἐκείνης φυλῆς, ἡ ὁποία ἀντεπάλασε μέχρι τίνος εἰς τὸν θεόπνευστον προφήτην τῶν Ἰουδαίων· ἔχθη δὲ γοητειῶν διεσώθησαν καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Ῥωμαίους. Οἱ ἀποδιδόμενοι εἰς τὸν Σόλωνα οὗτοι εἰσὶ τοῖχοι.

Τὸν δὲ κακαῖς ρούσοισι καχοῦμενον ἀργαλέαισι
'Αψάμενος χεροῖν αἴψα τίθησ' ὑγιῆ.

παριστάνουσι τὰς χειροθεσίας ὡς ἱαματικὸν μέσον. Ὁ Ἀμφιτρώων τοῦ Πλάτου (1) αἰνίττεται τοιοῦτον τινὰ ὑπνωτικὸν τρόπον· ὁ Μαρτιάλης ὁμοίως (Κερ. 82 Βιβλ. Γ.) καὶ διαγράφει αὐτὸν σαφέστατα. (2) Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐποποιία τῶν Ἰνδῶν, ἡ Μαχαβαράτα, γραφίσα 1400 ἔτη πρὸ Χριστοῦ ἀναφέρει ψυχοδέρειαν τοιοῦτην ὡς ἀποτελεσμα μηχανικῶν τρόπων· ὅθεν ἡ τέχνη αὕτη ἐπιτηδεύεται καὶ μέχρι τοῦδε κατὰ τινὰς τόπους τῆς Ἰνδίας (3).

Τοῦτο δὲν πρέπει νὰ φανῆ παραδοξόν, διότι ἡ μηχανικὴ ἐκστασις στηρίζεται εἰς αὐτὴν τὴν φύσιν. Ἡ αὐτόματος τῶντι ὑπνολαλία ὑπάρχει πάγκοινος, ὡς τὰ ἀποτελέσματά της πηγαζοῦσιν ἀναγκαιῶς ἐξ ἡ φύτου τινός δυνάμεως. Ἀλλὰ καθὼς προκαλοῦμεν τὸ ὕπνον τεχνητικῶς διὰ ναρκατικῶν φαρμάκων, οἱ ἄνθρωποι ἐκ τύχης ἴσως ἔμαθον νὰ προξενῶσι καὶ τὴν ὑπνολαλίαν διὰ τεχνητῶν μέσων.

Φαίνεται ἀρα ὅτι ὑπάρχει ἀτμοσφαιρὰ τις ἥτις διασκορπίζει τὴν υγίαν, καθὼς καὶ τὰς νόσους· ὁ μαγνητισμὸς ἔχει ἔργον νὰ αὐξάνῃ τὴν φυσικὴν ταύτην δύναμιν. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ μαγνητιστὴς συμπεριεῖται ἐξέχῃ κατὰ τὴν υγίαν.

Κατὰ τὸ 1787 ὁ δόκτωρ Πετιτέν προσεκλήθη εἰς ἐπίσκεψιν γυναικὸς καταληπτικῆς κειμένης κατὰ τὴν ἀναισθησίαν. Αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔμενον ὑψωμένας εἰς τὴν ἀέρα, ἂν τις ἐφθασε νὰ τὰς ὑψώσῃ καὶ κατακλιθεῖν ἔτρα ὥθει· ματαίως ἐφώνησεν περὶ αὐτὴν, οὕτω καὶ τὸ αὐτίον δὲν ἤκουε. Κατὰ περίστασιν μόνον ὁ ἱατρός ἐγγίσας τὸ ἐπιγαστήριον ἔλυσε εὐθὺς τὴν ἀφωνίαν τῆς πασχούσης· διότι μόλις εἶπε, θέλεις λοιπὸν ψάλλει αἰωνίως; αὐτὴ ἀπεκρίθη ἀμέσως, δὲν θέλω ψάλλει πλέον· δόκτωρ· ἀλλ' ὦ πόσον μ' ἐβλαψας! λαλεῖ σιγανώτερον σὲ παρακαλῶ, καὶ ἐνταῦθ' ἔφερεν εἰς τὸν στόμα τὴν χεῖρά της. — Ἀλλὰ πῶς ἀκούεις; ἠρώτησεν ὁ δόκτωρ. — Καθὼς πάντες, ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ. — Ἄλλ' ἐγὼ ὀμιλῶ εἰς τὸν στόμαχόν σου. — Πῶς νὰ τὸν ἀκούω;

(1) Quid si illum tractim ut dormiat.

(2) Percurrit agili corpus arte tractatix. Ma numque doctam spargit omnibus membris.

(3) Ἀποθήκη τοῦ ἐν Ἑλλάτῃ πανεπιστημίου καὶ Βρετανικῆ ἀναθεώρησις.